

Hoofdstuk 1

‘Meester, gaat het wel goed met je?’

Ik keek geschrokken op, regelrecht in de bezorgde ogen van Lotte.

‘Natuurlijk gaat het goed met mij. Hoezo?’

Lotte knipperde een paar keer zenuwachtig met haar ogen. ‘Je zit al een paar minuten te zuchten. We dachten dat je misschien ziek was. Of verdrietig.’

We? Ik keek het lokaal rond. Ik zag nog veel meer bezorgde gezichten. Alleen Bart was nog bezig met de sommen uit het rekenboek.

Ik stond op en deed een handstand. ‘Kijk jongens en meiden, het gaat echt prima met mij.’

‘Met mij gaat het ook prima!’

Nog voordat ik hem had kunnen waarschuwen, sprong Job van zijn stoel en deed ook hij een handstand. Nou ja, ik denk dat hij dat probeerde. Hij boog zich voorover en gooide zijn benen in de lucht. Tom kon nog net op tijd wegduiken, anders had hij nu waarschijnlijk een afdruk van Jobs schoenzool in zijn gezicht.

‘Job, ga zitten. Ik zal jullie verklappen waarom ik zo aan het zuchten was.’

Dat werkt altijd bij Job. Ik ken niemand die zo nieuwsgierig is als hij.

Job zat binnen een seconde weer op zijn stoel, met glimmende ogen. ‘Waarom dan?’

Ik pakte de afstandsbediening van het digibord en zorgde ervoor dat op het bord hetzelfde te zien was als op mijn computerscherm. ‘Kijk, de directeur heeft vandaag naar iedereen een lijst gestuurd met taken die we moeten doen. Zoals je ziet heb ik heel veel taken gekregen, dus daarom was ik aan het zuchten.’

‘Vind je deze school niet meer leuk?’ Martijn keek bezorgd. ‘Je gaat toch geen andere baan zoeken?’

Ik schoot in de lach.

‘Ik blijf gewoon hier. Ik vind lesgeven aan jullie heel erg leuk, maar ik vind het jammer dat er zoveel andere taken bijkomen. Voor sommige dingen betekent het dat ik heel veel moet vergaderen, en daar houd ik niet zo van.’

‘Maar wij kunnen je toch helpen? Jij helpt ons ook altijd.’ Martijn wilde al gaan staan, maar ik schudde mijn hoofd.

‘Dat is heel aardig van je. Maar ik denk dat het de bedoeling is dat ik deze taken allemaal zelf doe.’

Martijn tuurde naar de lijst en schudde toen zijn hoofd. ‘Ik snap niks van wat er staat.’

Ik haalde mijn schouders op. ‘Ik snap ook niet alles.’

Angela stak haar vinger op. ‘Waarom moet jij al die taken doen? Kan de directeur zelf geen taken uitvoeren?’

Ik keek Angela aan. ‘We proberen het werk zo eerlijk mogelijk te

verdelen. Jullie moeten thuis waarschijnlijk ook wel wat klusjes opknappen.'

'Ja, ik moet altijd het glas naar de glasbak brengen', knikte Angela. 'Ik moet iedere avond de tafel dekken.'

'Kamer opruimen.'

'Het hok van mijn hamster schoonmaken.'

Ik knikte en wachtte tot iedereen weer stil was. 'Dat zijn allemaal klusjes die jullie ouders ook zelf kunnen doen. Maar zij doen weer andere dingen en zo zorg je er thuis samen voor dat alles op orde blijft. Iedereen is daar verantwoordelijk voor. Zo gaat dat op school ook.'

Angela knikte en wees naar het bord. 'Wat betekent 'voorraden keuken'?'

'Dat ik moet zorgen dat er altijd genoeg koffie, thee en koekjes zijn.'

'Moet je die zelf kopen?' Leslie keek verbaasd.

Ik grinnikte. 'Ja, die komen niet vanzelf de school binnengewandeld. Maar ik hoef ze niet zelf te betalen, hoor. Ik betaal met de pinpas van de school.'

'En pru...pre...von...'. Angela kneep haar ogen tot spleetjes en probeerde het nog een keer. 'Preventiemedewerker?'

'Heel goed gelezen', zei ik. 'Een preventiemedewerker moet goed op de veiligheid van de school letten. Ik moet controleren of niemand per ongeluk iets voor de nooduitgangen heeft neergezet. Maar ik moet ook zorgen dat in elk lokaal een plattegrond hangt, waarop staat waar je de school uit moet lopen als er brand is. Ik

moet zorgen dat alle meesters, juffen en leerlingen precies weten wat ze moeten doen als het alarm afgaat, en ik moet ieder jaar minstens één keer een brandoefening organiseren.'

Bart stak zijn vinger op. 'Volgens mij heeft juf Carla de lentetafel voor de nooduitgang van de onderbouw gezet.'

'Dan moet ik dat straks even gaan controleren, dankjewel.'

'Er staat ook schoolreis op je lijst', zei Job. 'Dat is zeker een foutje? Een schoolreisje is juist voor leerlingen.'

'Ho ho, Job', protesteerde ik. 'Een schoolreisje is voor leerlingen én hun meester of juf. Je denkt toch niet dat ik jullie gezellig op schoolreis laat gaan en zelf op school achterblijf?'

Heel de klas schoot in de lach. Gelukkig kon Job er zelf ook om lachen.

'Maar waarom staat dat dan op jouw lijst met taken?'

'Omdat ik moet bedenken waar we dit jaar naar toe gaan.'

Ineens vlogen er 25 vingers de lucht in. Ik gaf de beurt aan Jet.

'Mogen wij je helpen iets te bedenken?'

Ik dacht daar even over na.

'Jullie mogen ideeën aan mij doorgeven', besloot ik. 'Maar ik ben degene die beslist waar we naartoe gaan.'

'We kunnen toch ook gaan stemmen? En dat dan de meeste stemmen gelden? Want ik heb echt een fantastisch idee. We kunnen naar Dinoland.' Job knikte en leunde achterover alsof zijn voorstel meteen aangenomen was.

'Booeeee', riep Martijn. 'Dino's zijn allang uitgestorven. Wat heb je daar nou aan?'

Ik keek Martijn streng aan.

‘Maar je hebt er ook een achtbaan’, riep Job.

‘Dan ga ik liever naar Walibi. Daar heb je veel meer achtbanen.’

‘Nee, we gaan naar het Dolfinarium. Daar mag je een echte rog aaien.’

‘Bah, weet je wel hoe vies dat is? We kunnen beter naar een survivalbaan gaan.’

‘Of lekker naar het strand!’

Ik maakte me zo lang mogelijk, sloeg mijn armen over elkaar en keek streng de klas rond.

Langzamerhand werd het stil in de klas.

‘Dit is dus precies waarom ik degene ben die beslist waar we heengaan’, zei ik. ‘Iedereen vindt iets anders leuk en als ik jullie laat kiezen, zullen er altijd kinderen zijn die boos zijn omdat ze hun zin niet hebben gekregen. Bovendien gaat het er niet alleen om dat een schoolreisje leuk is. Het moet ook betaalbaar zijn en er moet vervoer geregeld kunnen worden.’

‘En het moet educatief zijn’, vond Bart.

‘Eduwatte?’ Tom keek verbaasd om.

‘Bart bedoelt dat een schoolreisje leerzaam moet zijn’, legde ik uit.

Martijn zakte onderuit op zijn stoel.

‘Een schoolreisje kan op heel veel verschillende manieren leerzaam zijn’, zei ik. ‘Stel je voor dat we naar de meest saaie bestemming ooit gaan.’

‘Een vergadering’, mompelde Angela.

Ik schoot in de lach. ‘Bijvoorbeeld een vergadering’, herhaalde ik. ‘Het kan heel leerzaam zijn als je daar toch iets leuks van weet te maken. Dan heb je geleerd om te gaan met teleurstellingen, en dat is heel belangrijk.’

Ik zag mijn leerlingen braaf knikken, maar op de een of andere manier was het ineens of ik tegen mezelf sprak. Ik wilde het helemaal niet met mezelf over vergaderingen hebben. Ik probeerde me snel weer op het schoolreisje te concentreren.

‘Het duurt nog een paar weken voordat we op schoolreis gaan maar als je een leuk idee hebt, mag je het op een briefje schrijven en in de vragendoos doen.’

Ik wees op de blauwgeverfde schoenendoos die op de vensterbank stond. ‘Jullie weten dat ik die iedere week openmaak, dus dan zie ik vanzelf welke ideeën jullie hebben.’

Er gingen weer een paar vingers de lucht in maar ik keek op de klok en schudde mijn hoofd.

‘Genoeg over mijn takenlijst. Jullie hebben nog tien minuten om de rekenles af te krijgen.’

Ineens had iedereen het heel druk. Ik sloot de takenlijst af en zette de rekenles weer op het bord. Terwijl ik een rondje door de klas liep om te kijken of er iemand wat hulp kon gebruiken, dacht ik na over het schoolreisje. Veel leuker dan een vergadering.

Hoofdstuk 2

Nadat de bel was gegaan en alle leerlingen vertrokken waren, dronk ik snel een kop koffie met meester Jesse. We hielden een vergadering over welke voetballer de beste van de wereld is. Ik vind Virgil van Dijk de beste, maar meester Jesse was het niet met mij eens. Hij vond zichzelf veel beter. Ik verslikte me in mijn koffie van het lachen. Ik wilde dat we meer van zulke vergaderingen hadden.

Toen we de koektrommel leeg hadden, ging ik snel weer terug naar mijn lokaal. Ik keek maar liefst drie toetsen na.

De spellingtoets was door bijna iedereen goed gemaakt. Eindelijk begonnen mijn leerlingen door te krijgen wat een persoonsvorm en een zelfstandig naamwoord waren. Ik besloot dat ik daar morgen een flink compliment over zou geven, want spelling is echt wel ingewikkeld.

De rekentoets was door bijna iedereen slecht gemaakt. Dat was niet erg, want het was een begintoets. We starten elk rekenblok met een toets, zodat ik kan zien wat de leerlingen al over dit onderwerp weten. Het is natuurlijk onzin allerlei dingen uit te gaan leggen over iets wat ze allang zonder hulp kunnen. Maar in dit blok moest ik dus nog heel veel uitleggen. Alleen Bart had alles

Lees ook deel 1:

